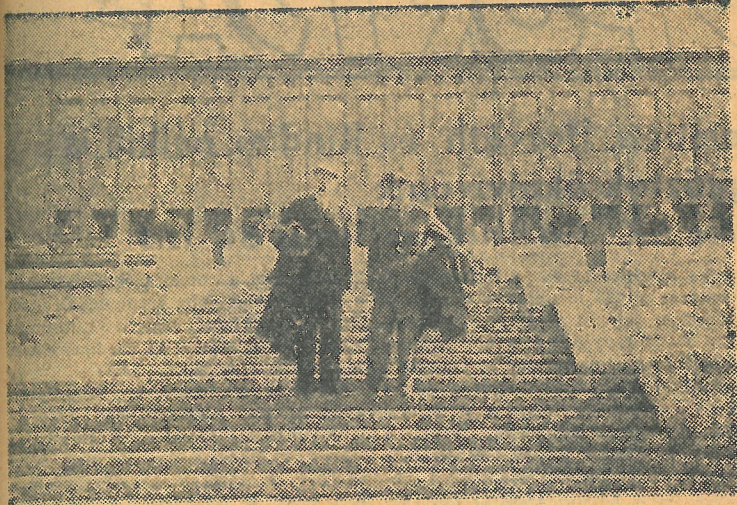


KIRÁNDULÁS A HEGYEKBE

Csehszlovákiai útjegyzetek



Körmöcbánya a szlovák Semmering — ilyen feliratú plakátok hívják a köztársaság dolgozóit, turistáit a páratlanul szép fekvésű, a természet szépségeivel bőven megajándékozott hegyvidéki város és környékének megismerésére. Valóban ne sajnálja az ide jövő idegen az időt és fáradságot, s keresse fel a környező hegyeket is, mert a természet gazdagon megjutalmazza érte.

Tehát reggel indulunk a hegyekre — ha jó idő lesz... Ezzel búcsúztunk el a fekvés előtt kedves körmöci vendéglátóinktól. Másnap kora reggel, amint kinéztem szobánk ablakán, téli hangulat fogadott. Az idő pompás, a felkelő nap sugarai csillogva törnek meg a velünk szemben emelkedő vár frissen uranyozott toronyóráján.

Dobro ránó! Jó reggelt! Üdvözljük egymást, én szlovákul, házigazdám — a Szlovákiát járt paloták régi ismerőse — Csillik Viktor, pedig tökéletes magyar kifejtéssel. A derű és jó hangulat, amely valamennyiünk arcáról leolvasható — a szép időnek köszönhető elsősorban. Mert bizony a kellemes napsugaras időjárásnak igen nagy szerepe van egy ilyen szépnek tervezett hegyvidéki kirándulásnál. Lázás készülődés előzi meg az indulást, és sorra kerülnek a turistákhoz illő finom falatok a viharvert háztársakba. Közben megérkezik a bánya teherautója... és Hric Jóskaival, valamint József Stefanovits gépkocsivezetővel tudjástelen hányadsor szorított kezét ez alkalommal. Gyorsan felkapaszkodunk az autóra és máris szélvészint száguldozunk a felsőváros zeg-zugos utcáin keresztül ki a hegyekre, a Szalka felé. Mert a köröcök sem felejtik ki a vendégeik részére készített vagy javasolt programból a Szalkát. A várostól mintegy 8—10 kilométernyire találjuk ezt az 1200 méter magas hegytömböt, tetején a sokféle kényelemmel berendezett szállóval. Az itteniek közül sokan keresik fel szabadidejükben, de főleg a hét végén ezt a szépfekvésű kirándulóhelyet.

Percek alatt kint vagyunk a vadregényes Zueleská dolinában, vagyis a Zólyom völgyben. Arcunkat pirosra festi a reggeli hideg levegő, de észre sem vesszük a metsző légáramlatot a festői táj látán. Az országút menti sétányon teljesen öltözött üdülővendégek sétálnak. Messzi vidékekről, a gyárkémények füstjétől szennyezett levegőjü városokból jönnek ide az üdülésre beutalt dolgozók. A szűk völgyben meghúzódo csinos szállókák kéményeiből nyílegyenesen száll fel a füst, ami a tiszta, hideg időt jelzi. Nekünk, dunántúliaknak persze szokatlan ez az október eleji téli időjárás.

A keskeny hegyúttal párhuzamosan nagy hanggal, zúgva rohan le a kis hegyi patak. Néha-néha pedig lassítani kell a biztoskezü Stefanovits barátunknak. Hej! József, József! Nem felejtjük el a tavalyi tátrai kirándulás hajmeresztő kanyarjait... bizony nagyot lélegeztünk, amikor Kremnicán állt meg éjjelkor autóbuszunk... Fékezni kell bizony, hogy a szemközti jövő, fenyőszálakkal megra-

kott szekereknek utat engedjünk.

Az egyik kanyarnál kísérőnk feléle mutatnak. Igen! Most veszem észre fönt a hegyormon — mint sasfészket. — a szalkai hotel. Nagy bűgással, a motor kapacitásának teljes kihasználásával kapaszkodik fel a hegyi úton autók. Visszapillantva, nagyszerű látványt nyújt az a mélyen alattunk húzódo völgy, amelynek kigyózó országútján az imént jöttünk. Amint fölérünk a hegytetőre, a földhanyásokból és az útépitéshez levert cövekeket figyelve, egy nagyméretű építkezés előkészületeit sejtjük. Barátaink tájékoztatójából csakhamar megtudjuk, hogy rövidesen itt fog felépülni Közep-Szlovenszkó hegyvidéke részére a nagy televíziós adóállomás. Beszélgetés közben észrevétlenül az autóval járható út végére érkezünk. Fent vagyunk a Szalka fennsíkján. Egy csoportkép készül... és egy-egy kerty borovicska jölesik a reggeli hidegben valamennyiünknek. Most kezdődik az egésznapos gyalogtúra tulajdonképpen! Bakancsós, háttizsákos turisták, előre! Lépteink alatt még ropog a fagyott hó, de a nap sugarai már-már kezdik enyhíteni a levegőt. Elöl megy tűravezetőnk, Csillik Viktor barátunk, majd libasorban Csillikova és a három várpalotai természetjáró: feleségem, Varga József állomásfőnök és magam, a sorzáró... Színes levelű mogyoróbokrok és fenyvesek között vezet útunk és csakhamar a Szalka legszebb pontját érjük el. Barangoltunk a hegység kúszó szederindáktól, sűrű mánabokroktól határolt ösvényein forró nyárban, jártam erre hóban és most ragyogó őszi napsütésben állunk a sudár bükkfáktól szegélyezett hegytetőn... és lent egy mesébe illő szép körkép tárul elénk. Alattunk a beszercei katlan kolompoló juhnyájával, magányos pásztorkunyhóival. Távolabbról pedig napfénytől bearayozva Beszercebánya tornyai láthatók. Köröskörül a Szlovák Erchegység csúcsait kacérkodnak a felhőkkel. A messze távolból pedig méltóságjeljesen fehérlik havas kúcsmájával az Alacsony Tatra legmagasabbika, a Dumbier-Gyömber csúcsa.

A természetadta szépségek mellett sűrűn találkozunk itt a hegyekben a szlovák történelem emlékeivel. Az erdőrengésekben egy-egy omladozó bunker korhadó gerendáival a dicsőséges Szlovák Nemzeti Felkelésre emlékezteti a kirándulót. Ezekben a hegyekben harcoltak és győzedelmeskedtek a hős csehszlovák partizánok a hitleri német elnyomók hadai felett 1944—45-ben.

Varga állomásfőnök barátunk, aki Várpalotán is élenjáró turista — a távolságot méri fel Beszercebányáig és erősen fogadkozik, hogy a 20 kilométernyi utat, amely jórészt nagy hegyek között vezet — gyalog fogja megtenni. (Igérteit néhány nap múlva teljesítette.)

Nehezen tudunk megválni a lenyűgöző látványtól. Az idő azonban sürget... búcsúpillantást vetünk a körképre és félőrsen gyaloglás után a sportszülő emeleti társalgójában fogyasztjuk feketekávéinkat. A terem nagy üvegablakán keresztül szemlél-

jük a hegykoszorút és az alattunk elnyúló Zólyom völgyet. Amint mondják, az igazi turistaforgalom, a nagy zarándoklat akkor kezdődik, amikor hólepel takarja már a hegyeket. Százával jönnek fel sítalpakon öregek és gyerekek egyaránt, hogy aztán a sötétség beállta előtt megállás nélkül suhanjanak vissza a városba. Tovább haladva, hangos csaholással fogad a 10 percnnyire lévő menedékház — amint erre mondják, a „Chata” — kutyája. Majd az alpesi stílusban épült faház gondnoka jön elénk és készségesen mutatja meg az épületet. Barátságos, izléssesen berendezett szobái jelenleg üresek. Ezt az átmeneti időszakot használják ki a téli időnyre való felkészülésre, amikor nyüzsgő élet kezdődik itt is. Sietők dalától hangos ilyenkor az étterem... Megköszönve a szíves kalauzálást, tovább folytatjuk útunkat. A túra nehezebbik szakasza most kezdődik. A lucfenyőkkel elszórtan benőtt hegyoldalon próbára teszi a lábát, szívet és tüdőt. A hegyvidék jellegzetes növénye, a törpenövésű áfonyabokrok fanyarizú, piros boggyóitól tarkállik a hegyoldal. Félőrányra ligetszerű tisztáshoz érünk, ahol pihenőt tartunk. Egy vihartól kiöntött hatalmas fenyőfáradt telepedünk le. Száraz fenyőágakból egy-kettőre tűzet rakunk, amelynek parazsánál susterveggel sül a hazi szalonna. Az úde, friss fenyőtől megnőtt étvágygyal jóízűen fogyasztjuk az izletes sült szalonnát.

Utunkat jöideig a hegygerincen folytatjuk, amelytől jobbra turóci hegyek, a Nagy-Fára vonulata nyúlik, amíg a szem ellát. Olyan a hangulat, mintha egy régi-régi parkban sétálnánk, amikor a magányos fenyőcsoportok között haladunk hegyek fel és völgynek le. Meredek hegyoldalon kell most leereszkednünk, mellettünk fekete-fehér juhotól tarkálló nyáj legelészik a selymes hegyi legelőn. Lejjebb pedig szorgoskezü falusi asszonyok szedik a vidék legértékesebb növényének termékét — a krumplót. A 900 méter magasán fekvő hegyi falucska — Krahulec — kékre meszelt faházai között, élénk kutyaugatástól kísérvé vonulunk keresztül. Elhagyva az utolsó házat, magyoro, piroslo csipkebogyóktól, áfonyától roskadozó bokrok között vágunk neki az utolsó komoly emelkedőnek... és még napsütésben jutunk át az észszakados fenyőerdősök között vezető ösvényen. Hamarosan kiérünk a Kremnicát körülölelő hegyek legmagasabbikára éppen akkor, amikor lent a völgy mélyén a lenyugvó nap utolsó sugarai hullanak a városra. Nem tudunk betelni a megkapó látvánnyal. Lépten-nyomon a természet megkapó szépségeivel találkozunk. Köröskörül hegyek, nyugovóra készülő hegycsúcsok sorakoznak. Balra az állomás fölött láthatjuk az ide való turisták ugyan csak kedvelt kirándulóhelyét, a Stosz hegyet.

De már ereszkedünk is le a meredek hegyoldalon, hogy sötétedés előtt hazaérkezzünk. A meredek hegyoldal legalább annyira igénybe veszi a lábizmokat, mint a hegyre való kapaszkodás. Itt-ott már fenyvek pisllakolnak a kis ablakokból, amikor a vár sötét falai mellett szűk gyalogjárón a városba érkezzünk. Bizony jölesik otthon leülni, de még milyen jó étvágygyal fogyasztjuk a finom vacsorát... Véget ért a mai kirándulásunk. Örülünk annak, hogy remek idő kedvezett, örülünk, hogy megismerhettük a Szalkát és a fenyőállattal elárasztott, festői szép körmöci hegyeket. Nem sajnáljuk a fáradságot, mert a sok szépség, amivel megajándékozott a természet — bőven kárpótol mindenért...

Es most, néhány héttel a felejthetetlen kirándulás után, amikor az előszobám falához támasztott szalkai mogyorófa botra pillantok, vagy a fényképalbumomba préselt páfrányhoz lapozok, a tarka, sokszínű őszi ruhába öltözött körmöci hegyek jutnak az eszembe... Cs. I.

Városunk hírei

A KISZ Ifjúsági Akadémia hallgatói csütörtökön délután tanácskozást tartottak, amelyen az oktatás menetét tárgyalták meg.

Az elmúlt héten ismét sikerrel szerepeltek a péti sportszakosztályok. A tekecsapat Pápán döntetlen eredményt ért el, így értékes pontot szerzett. A kosárasok 94:67 pont arányban győztek a Pécsi Postás ellen.

Az énekkar, amely a Vegyipari Kulturális Seregszemplén dícséretre méltó helyen vészett, december 6-án tartja a már hagyományossá vált bálját. Ennek érdekessége, hogy akkor mutatkozik be az énekkarból alakult táncdalkórus és ritmuszenekar.

A Péti Nitrogénműveknél a közeljövőben kiállítás rendeznek az ellenforradalomról. A kiállítást a klubhelyiségben rendezik meg.

Dicséretre méltó kezdeményezés született a Nőszövetség tagjai között. Teaestet akarnak rendezni, hogy az általános iskola tanulóit valami kedvességgel tudják megajándékozni.

Nagy örömmel fogadták a Péti Nitrogénművek dolgozóit is a magyar forradalmi munkás-parszt kormány és a Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Elnökségének határozatát az üzemi tanácsok létrehozásáról.

Sertésvásárlási akció

A Péti Nitrogénművek üzemi bizottságának kezdeményezésére, a vállalaton belül is sertésvásárlási akciót szerveznek, hogy ezzel is segítséget nyújtsanak a dolgozóknak. Akik az akciót igénybe akarják venni, december 1-ig jelentésk be igényüket az üzemi bizottságnál és december 15-től január 31-ig lehet a sertéseket megvásárolni. 145 kg-ig 15,50 forint kilója a sertésnek, 146 kg-tól 165 kg-ig 17,50 forint, amelyet készpénzzel kell minden dolgozónak kifizetni.

Mikor moshatnak?

Hírt adtunk lapunkban arról, hogy a szakszervezeti Nótanács kezdeményezésére a Péti Nitrogénműveknél is központi mosodát állítanak fel a Napköziotthon pincéhelyiségében. A mosógép és az egyéb felszerelés már megvan. Az a kérdés, mikor moshatnak a központi mosodában az asszonyok?

Országos állat- és kirakodó vásár

Értesítjük a város dolgozóit, hogy a november 17-iki választások miatt elmaradt országos állat- és kirakodóvásárt november 24-én tartjuk meg, amelyre vérszentes helyről mindenféle állat felhajtható. Szocialista kereskedelmünk vásárolás részlegei is megjelennek ezen a vásáron, ahol dolgozóink sokféle árut be is szerezhetnek.

A városi tanács végrehajtó bizottsága a szeptember hóban elmaradt országos vásár helyett december hónapban pótvásár tartását kérte és kapott engedélyt és így a november 24-i vásáron kívül még december hó 15-én is tartunk városunk területén országos állat- és kirakodóvásárt.

HUMOR

Érthető

— Esküszöm, uram, nem tudok élni kedves lányam nélkül — így az ifjú könyvelő. Mire a gazdag gyáros: — Nem csoda, fiatal ember. A maga fizetéséből!

Előfordul

— És mi van a regényeddel? — Óriási sikere van, rengetegen olvassák. — Komolyan? Nem is tudtam, hogy már ki is adták. — Hát igen, már megjelent. Csak hogy annyira meghúzták, hogy végül egy anekdota lett belőle.

Jogos kártérítés

A Blackville és Whitefield között közlekedő régi vonat nem valami gyors. Nemrégiben egy farmer kártérítést követelt a vasúttársaságtól. — Csak nem állt olyat, hogy a vonat elgázolta a tehenét? — hirtelenkedett a társaság egy alkalmazottja. — Mire a farmer: — Dehogyan is. Viszont igen gyakran előfordul, hogy amíg a vonat áthalad a legelőn, az utasok megfelelően kártérítést követelnek...

Relativitás

— És mondd drágám, elég jó vagyok én számodra? — Nem. Viszont más lányok számára túl jó vagy...

Komoly akadály

— Mindössze két dolog gátolja magát abban fiatal ember, hogy jó táncos legyen. — Mégpedig? — A két lába.

Haj van a korral



— Hm, ha az ember husz évvel idősebb lenne...

Diákcsíny a javából

Dr. Zowter birminghami orvos 16 éves középiskolás fia bajuszt ragasztott és tisztiorvosként látogatást tett saját iskolájában, ahol az orvos sorra megvizsgálta osztálytársait. Atyjától elcsent recepteken egyes osztálytársainak rendkívül erős hatású hashajtót rendelt.

177 kilós itú

Vaszja Pavlov moszkvai csodagyerek 15 éves léte 1 méter 70 centiméter magas és 177 kiló. Ereje sem mindennapos: egymásután tízszer is könnyen fölemeli a 32 kilós súlyzót és 80 kiló felemelése sem jeleni erőfeszítést neki. Egyébként rendkívül az emlékezőtehetsége és még sohasem volt beteg.